

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

De festo apostolorum Simonis et iude de prouidentia dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

In festo

di. ix. Bona. ibidem q̄ homines assu-
muntur ad ordines angelorū. Et scōz
q̄ plus vel minus habent in merito
supra vel infra cum angelis colloca-
buntur quia p̄nia correspondent me-
ritis. Nā infimi in meritis erunt cū
infimis in celo Mediocres cū medijs
supremi cū supremis ordinantur. In
primo ordine angelorū ponuntur vir-
gines corpore et mente: quia angelus
est cognata virginitas. vt Laucia sa-
gnes r̄c. de q̄bus Marh. v. Beati m̄i-
do corde: qm̄ r̄c. In. ij. ordine archan-
lorū ponuntur penitētes: qui cū ma-
ximis lachrymis fleuere sua peccata
de quibus Mat. v. Beati qui lugent
qm̄ r̄c. Alculanus. Nil p̄sunt lachry-
me sine aie cōsensu. octoz tristeti e do-
lo: interius correspondeat: Juste em̄
tales lachryme sunt satisfactorie.
¶ In tertio ordine thronoz ponuntur
misericordes qui p̄ximo fuerunt
p̄ij: de quibus Marh. v. Beati miseri-
cordes: quoniam r̄c. O auare aq̄i ma-
num: quis hi sunt q̄ te debent perdu-
cere ad paradysum. In. iij. ordine
dominationum ponuntur patientes
in tribulationibus. de quib⁹. Mar. v.
Beati qui persecutionē patiuntur p̄-
pter iusticiā. Ro. xij. In tribulatione
patientes. In. v. ordine potestati po-
nuntur contemplatiui et boni religio-
si qui regulam et maiorum suoz insti-
tuta seruauerunt. In. vi. ordine p̄nci-
parum ponuntur p̄lati et p̄sone eccle-
siastice: iudices et officiales qui iusti-
ciā fecerunt De q̄bus psal. Juste iu-
dicare filiū hoīm: et non per innumera.
quia. xi. q. ij. paup. Munera peruer-
tunt iudicia. In. vij. ordine virtutum
ponuntur virtuosi oibus virtutibus
theologicis et cardinalibus. Que fa-
ciūt hominē beatū et laude dignum.
Hierō. Nobilitas summa est clarum
esse virtutibus. In. viij. ordine cheru-
binorū ponunt p̄dicatores et doctores
qui verbo et exēplo docuerūt. In hoc
ordine Dñicus vincētī⁹ Franciscus
De quibus Dātes. xi. Para. Diuina

prudētis q̄ mundū regit. Creatis
duos principes qui in eius fauorem
Qui hinc inde essent illi duces. An-
totus fuit amore seraphicus. Alter
sapiētis cherubico splendore fuit in-
terris. Qui duo candelabra fuerūt in
mundo. In. ix. ordine seraphinorū po-
nuntur ardentes charitate et amore
dei. In hoc sunt apostoli Johan. bap.
Super choros angelorum nullus est
nisi maria. Videre ergo ne contem-
natis r̄c.

¶ In festo apostolorum Simonis et
Jude.

Propter te mor-
tificamur tota die. estis
mati sumus vt oues oc-
cissionis ad Ro. viij. ¶ Postq̄ natura
humana cecidit ab altitudine sue di-
gnitatis. s. a statu innocentie in mise-
riam peccati. et q̄ sensualitas facta
est rebellis rationi p̄pter infectam et
corruptā radicem et culpam p̄mox pa-
rentiz nostrorū: opus est vt homo labo-
ret in exercitijs bonis: p̄ acquisitione
vite eterne. Unde. gene. ij. dicit figu-
rate deus p̄mo homini. In sudore vul-
tus tui vesceris pane tuo donec reuer-
taris in terram de qua assumptus es
quia r̄c. Que sententia affirmatur a
Hierō. ad Cresiphontem Tepidus di-
scipulum non amat x̄ps. Sed qui vult
inquit meus esse discipulus: abneget
semetipsum et tollat crucem suam et se-
quatur me. Oportet nos per multas
tribulationes introire in regnū celo-
rū. Beati estis cū maledixerint vobis
hostes et persecuti fuerint. Gaudete et
exultate quoniam merces vestra co-
piosa est in celis. Future vite gloria
p̄sentis vite incommodis cōparatur. Il-
le. Et pius papa. pius episcopus ser-
uus seruorum dei. Charissimo in x̄po
filio n̄ro Frederico romanorū impera-
tori augusto: salutem et apostolicam

Apostolorum Simonis & Iu. Jo. xxxiiij

benedictione. Oēs qui pie & iuste vi-
uere volunt: persecutione patiuntur. O-
dit mundus quietos principes. raptos
res sanguinarum omni scelere iniqua-
tos & infideles: ut sui similes amat et
et diligit. Tuxo qui miris es: velleſq;
quiuere & bene viuere: inſido aduerſa-
ris: et mundus tibi aduerſabit. Sed
beati qui persecutione patiuntur ppter
iusticiam. Ille. & Amb. li. de Abel & Ca-
ym. Sicut bellator sine armis esse non
potest. ita nec virtus sine exercitio. Un-
de xps in euangelio. A diebus Jo. bap.
regnum celorum vni patitur: & vno. ra. il.
Non dormientibus sed vigilantibus
pollicentur premia. Ille. Et Dantes
super hoc. Regni celorum violentiam pa-
titur ob amoris feruorem et spem diui-
nam qui diuinam superuoluntatem. Et qz
opus posset terreri: considerata fragili-
tate propria. Da qz Sen. viij. Sensus enim
& cogitatio cordis humani prona sunt
ad malum ab adolescentia sua. Conside-
rare habet illud quod dicit Aug. in ome.
Opus cum sine mercede sine fine. & apo-
stolus ro. viij. Non sunt condigne re. et
i. Cor. ij. Oculus non vidit: nec auris
audiuit: nec in cor hominis ascendit quod
re. Apostoli ergo hoc considerantes tor-
menta sustinuerunt ppter deum ut
mercedem consequerentur. iuxta illud
heb. xi. Operati sunt iusticiam. adepti
sunt re promissiones. unde dicitur hba
assumpta. Propter te re. In quibus ver-
bis: volo hodie disputemus vnam altam
materiam satisque curiosam: que est de
prouidentia diuina. Si deus hanc prouide-
ntiam de hoc mundo qui scit charis su-
is euenire tot mala de illa ergo tria
videbimus mysteria.

Primum dicitur oppositionis.

Secundum dicitur declarationis.

Tertium dicitur responsionis.

Primum dicitur re. Dubium querit
Utrum deus habeat curam & prouide-
ntiam de nobis & de hoc mundo. Circa
hoc due sunt opi. Una dicit quod non: alia
quod sic. Prima dicit quod non: scilicet oia eueniunt
a casu et fortuna sine fato. Que optio

fuit antiquorum philo. ut fuit epycurus
democritus: & plures alij. Que pbat
intentum suum triplici medio.

Primo ratione.

Secundo auctoritate.

Tertio figura.

Primo ratione: et hoc dupl. Primo
ratione diuine sapientie. Secundo ratione
diuine iusticie. Primo diuine sapien-
tie. Conclusio est philosophi. i. Meth.
Sapienter ordinare opus & non ordina-
ri. i. regere & non regi. Exepli gratia.
De patrefamilias qui quantum potest debet
expellere oēs errores. omnis defectus
a domo et familia sua. & rex in regno
suo debet malos expellere: furcas pla-
tare. Quia ut Augu. iij. de ciui. dei.
c. iij. Remota denique iusticia. quid ali-
ud sunt regna nisi aperta latrocinia
que sententia verificatur. C. de epali
audientia. l. humanum. & C. de lega-
tis et fideicom. l. i. A sapiente omnia
bene gesta esse intelliguntur ad pro-
positum. Deus hoc non facit: quod videmus
tot errores. tot defectus. tot mala:
tot peccata fieri in mundo. Unde opus
vnu de tribus dicere: aut ista philoso-
phi. Aut quod deus non potest remouere hu-
iusmodi defectus: & sic non est omnipo-
tens. Aut non vult: & sic est causa peccati.
Quia ut dicit di. lxxvi. c. Facientis
proculdubio culpam habet: qui quod potest
corrigere & negligit emendare. Scri-
ptum quippe est. Non solum qui faciunt
sed etiam qui consentiunt facientibus di-
gni sunt morte. aut nescit & sic est igno-
rans. Sed ista non sunt ponenda in deo
Primo quod non possit quod est omnipotens.
In ps. cxli iij. Omnia quecumque volu-
it re. & alibi. Dixit & facta sunt. Et be-
da in omel. zachai. Que impossibilia
sunt apud homines possibilis sunt apud
deum. Secundo quod non sciat: cum sit sapia
infinita ps. Omnia in sapientia feci-
sti. ad Ro. viij. O altitudo diuitiarum re.
Tertio quod non velit: cum sit causa nostri
boni. Qui vult omnes saluos fieri in-
quit apostolus. Sed ista non sunt po-
nenda in deo. Et quod non tollat hos de

£

Infectio

fectus hoc nō est: qz nō possit et nō ve-
lit: et nō sciat. Sed qz eius puidētia
nō se extendit ad ista inferiora: sed
oia eueniunt a casu et fortuna: a casu
et fato intelligendo fatum dispositio-
nem syderū sub qua quis est concepit⁹
vel natus: vt dicit Tho. ij. di. xxxix.
Vñ Job. xxi. Nubes latibulū ei⁹ et cir-
ca cardines celi perambulat: nec no-
stra cōsiderat. Deus nō curat nostra
infima inquit noster lombardus. Vñ
patet p̄ma ratio huius rē. ¶ Secun-
da ratio est diuine iusticie. Iusticie
distributiue conuenit reddere vnici-
qz qd suum est. A canonistis. xij. q. ij.
c. Cum deuotissimam. Summū in re-
bus bonum est iusticiam colere. et sua
vniciqz iura seruare. Et Instituta
de iusticia et iure. l. Iusticia. Iusticia ē
cōstans et perpetua voluntas ius iustū
vni- cuiqz tribuens. et Ascen. lib. ij. c. v.
Iusticia aliud nō est modo videri dā-
do cui libet quod suum est q̄ constans
ppositum et perpetua voluntas Sed
hec iusticia nō videtur esse in deo:
quia nō reddit fm merita et demeri-
ta et bona bonis. et mala malis. vt
dicitur. C. de officio rectoris prouin-
cie. l. Ut virtutum. et. C. de status et
imaginibus Boni sunt remunerandi
mali vero puniendi. In. iij. Ethic.
honor est exhibitio reuerentie in te-
stimonium virtutis. In eodez. Solus
bonus est honorandus. fm virtutem
Et per oppositum: malus nō. In. iij.
ethic. Præuus nō est dignior honore
In presentiarum vero mali prosper-
rantur: boni deprimuntur. Qui sunt
communiter qui sublimantur ad ali-
qua officia. Ad dignitates. Ad hono-
res. Mali: proterui: prophani. Si va-
cat aliquod beneficiūz proh nephas
accipitur. In presentiarum senten-
tia. Salomonis Proverb. x fallitur
Qui ambulat simpliciter ambulat
confidenter. Immo ambulat insipen-
ter: qui simulat se ouem a lupo rapi-
tur. Unde Jeremi. admiratus. c. xij.
Quare vis impiorum prosperatur.

Bene est omnibus qui preuaricantur
et inique agunt. Plantasti eos et radi-
cem miserunt: proficiunt et faciunt fru-
ctum. O bone iesu. Si iustus es. quare
vsurarius: dissipatores pupillorū
viduarum orphanorū viuunt sub celo
Quare cubinari⁹. Quare amici tui
tribulantur. Derident Triumphā Nō
est dicendū qz nō sis iustus. Sed qz
nō extendit se ad ista inferiora pui-
dentia tua. Ex hac ratione dixit epy-
curus. De quo Lact. in. iij. c. xvij. U-
debat epycurus bonis aduersa semis
per accidere paupertatem: labores.
exilia carorum amissiones. Malos
contra bonos esse: augeri potentia.
honoribus affici. Udebat innocenti-
am minus tutam. scelera impagne cō-
mitti. Udebat sine defectu mox sine
ordine ac discrimine a minorum sentire
mortem: sed alios ad senectutem per-
uenire alios infantes rapi: alios iam
robustos interire. alios in primo ado-
lescentie flore immaturis funeribus
extingui in bellis potius meliores et
vinci et perire. Maxime aut commo-
uebatur homines in primis religio-
sos grauioribus malis affici. His au-
tez qui aut deos oīno negligenter aut
nō precolerent vel minora incommo-
da euenire vel nulla. Ipse etiam tem-
pla fulminibus conflagrare. Cū hec
igitur cogita ret epycurus earum re-
rū velut iniquitate inductus: sic enīz
causaz ignorantia: videbatur existima-
uit nullā esse pudentiaz. Ille. Et sic
patet rationibus quomodo nō videt⁹
rē. ¶ Secōdo pbatur auctoritate. et hoc
triplici auctoritate.

¶ Primo diuinali. Scōdo paganalī
Tertio philosophicali.

¶ Primo diuinali. Job. xxi. Quare i-
pij. viuūt sublimati sunt cōfortati sūt
diuitijs et Abacuh. i. Usqz quo dñe cla-
mabo ad te: et non exaudies. Vocife-
rabor ad te vim patiens et non salua-
bis. Quare nō respicis cōtemptores
et taces conculcas te impio iustorem
se. Unde patet prima. ¶ Secundo pa-

Apostolorum Simonis & Iude. Fo. xxxiij

ganali. Quidam libro tristis. Ratio fatum vincere nulla valet. Tullius h. primo de diuinatione. Fato oia vt nnt. Iuuenalis libro tertio. satyra pma. Seruis regna dabit captiuus facta triumphos. Quintilianus in Declamationibus. Fato viuimus. cōualescimus morimur. Vñ patet secūda auctoritas. Tertio auctoritate philosophicali Cōmē. Auerrois. xi. Methis. intellectus diuinus vilesceret: si minima nature attenderet. Et Boetius. i. de cōsolatione loquens philosophie dicit.

Ostelliferi conditor orbis.
Qui perpetuo nixus folio.
Rapido celum turbine verfas
Omnia certo sine gubernas.
Solos hominum respicis actus.
Merito rector cohibere modo.
Nam cur tantas lubrica verfas
Fortunavices premit infontes.
Debita sceleri noxia pena.
Latet obscuris condita virtus.
Clara tenebris iustisq; tulit.

Crimen inquit. Ille.
Thuius opinionis fuerunt parme hudes. Simonides. et Manichei. De quibus. xxiiij. q. iij. c. Quidam autem heretici. qui aiebant principum esse dyabolū. De quo Johan. xiiij. Venit enim princeps & c. Et bonum. i. Deus Unde patet auctoritate. Tertio figura vtriusq; testamēti. Primo vt dicit. iij. Reg. vi. Benadab rex syrie dum Samariam opprimeret: ad tantam miseriam deduxit: vt mater proprium filium comederet. Et ibi caput asini fuit venditum. lxxx. argenteis. Si in te erat prouidentia o deus & c. Præterea. in nouo. Mat. viij. De xpo ascendente in nauiculā cū discipulis cepit dormire: cūq; nauis periclitaretur fluctibus: ceperunt clamare apli. Dñe dñe salua nos. perimus. ipse ergo inquit euāgelista dormiebat. Moraliter. istō mare denotat mūdū vbi est nauis aie nostre. Vere mare q; amax in pncipio: in medio: amarif

sumum in fine. In quo tot mala: tot peris. tot blasphemie. tot odia. perpetratur. Fides xpianorū quasi ad nihilū deuenit. Vbi est cultus diuinus. O regnū grecorū. O Constantinopolis. O Capha. O Argos. Vbi estis. In manu turci. Vbi non est religio dei. Nō celebrat officia. Eccleie dei sunt mēschie turchorū. Vbi est prouidentia diuina. Unde hiero. ad Eliodo. horret animus nostrorū tēporū ruinas & mala psequi. Viginti & eo amplius anni sunt. q; inter Constantinopoli et alpes iulias: quotidie romanus sanguis effundit. Scythiam. Tractā. Macedoniam. Dacia. Dalmaniam: cunctasq; pannonias. Sottus. Quadus. Alan vastant. trahunt. rapiunt. Quot matrone: quot virgines dei. et ingenua nobiliaq; corpora: his bellis fuere ludibrio. Capti presbyteri: interfecti episcopi subuerse ecclesie. ad altaria christi: stabulati equi martyrum effuse relique. Ubique luctus. Ubique gemitus. et plurima mortis imago. Ille.

Scdm pncipale & c. Tho. i. parte q. xxij. ar. ij. In. i. mīarū dif. xxxij. ar. ij. In. iij. li. cōtra gēti. c. lxxij. Nico de lyra sup Job. ca. xxij. Circa diuinam prouidentia quattuor fuerūt opiones famosae. Quidā posuerunt nullo modo eē prouidentia in pntiuita: sed oia casu cōtingere. Que positio fuit qsi oium phorū antiquorū. Quidā alij posuerūt deū hñe prouidentia solū de substantiis incorruptibilibus & superiorib: nō autē de inferiorib: que subiacēt corruptiōi. Et si purā habebat prouidentiam: hoc erat in vniuersali. Rō eorū erat. Quia intellectus diuinus vilesceret: si talia determinate & in particulari cognosceret. Unde negabāt deū hñe prouidentia determinatā ad ista inferiora particularia & corruptibilia. Quidā alij posuerunt duos deos. Unū bonorū habere prouidentia. s. pma cām deū. Aliū malorū. s. diabolū habere curā de istis inferioribus et infamis. Que opinio est

In festo

doctoz catholicoz que est vera. Qui
posuerunt omnia subiacere diuine p
videntie Sap. viij. Attingit autez a
fine vsqz ad finē fortiter: et disponit
oia suaviter. r. xij. Non est alius de
q̄m: cui cura est de oibus. Et ecclia
canit i introitu misse dnica .xxi. post
festuz trinitatis: In voluntate tua dñe
vniuersa sunt posita: r nō est q̄ possit
reitare voluntati tue. Tu em̄ fecisti
oia: celum r terram r vniuersa que ce
li ambitu continentur. Dñs vniuersoz
tu es Alterius. Si curā hz de oibus
cuz sit iustus. cur permittit bonos tri
bulari r malos psperare. Rñdeo q̄
ipsa diuina puidencia hoc facit qua
druplici rōne: vt aiunt doctozes.
Primo rōne cōmutationis.
Secdo rōne p̄seruationis
Tertio rōne sc̄tificationis.
Quarto rōne augmentationis.
Primo rōne rē. Una est maxima
in theologia qd̄ non est hic a deo bono
q̄ aliqui non peccet excepto xpo r ei
matre. Aut mortaliter aut venialr.
Ecc̄. viij. Non est homo qui faciat bo
num r non peccet. prouerb. xx. Quis
pōt dicere mūdum est cor meū: et pu
rus sum a pct̄. Et. i. Jo. ij. Si dixerit
mus: qz pct̄m non rē. In autentico de
monachis. S. Trienij. Natura huma
na labitur ad delicta. r. xij. q. i. c. ois.
Omnis etas ad malū prona est. Ad
ppositum n̄m. In paradysum nullus
ingreditur sine puritate vite. Apoc.
xij. Sine macula em̄ sunt rē. Contra
illos stultos: de macula Bernardi de
conceptione. Unde necesse est vt de
pctis suis purgentur: aut hic aut in
purgatorio vbi sunt pene atrocissime
que superant omnem huius seculi ple
nam. Et qz p̄ssimus deus aliquos di
ligit peculiari amore: Ho ex magna
sua puidencia purgat eos a pctis su
is p̄ntibus tribulationibz. Infirmi
tatibus penurijs: p̄secutionibus: ne
crucietur postea in penis purgatorij.
Cū Aug. dicebat. Dñe hic vie: hic se
cs: vt in eternū parcas. Cū hō mur

murare non debet contra deū dī. ipm̄
esse partialē qz hoc agit vt ipm̄ pres
seruet a penis purgatorij: et purget
hōiem a pctis p̄missis. Quapropter
videm⁹ plures seruos dei in p̄nti vi
ta. mala morte mori: quo ad corpus.
Qd̄ quidez ab optimo deo factū fuit
vt electi hic purgarentur pro culpis
p̄missis suis. Exēplis p̄z. In scriptu
ra. iij. Reg. xij. De sc̄to p̄phā noīe
Semeia q̄ fuit missus a deo ad Zero
bosm: ad ipm̄ reprehendendū de ydo
latria. Sed domuz reuertens pacto
officio in via strangulatus est a leone.
Qz h̄is p̄ceptū a deo ne i via biberet
aut comederet: sed deo inobediēs fuit
occisus. Sup quo dicit Nicola⁹ de h̄y
ra. Qd̄ pct̄m inobediētie: expirant
morte corporali. Ille. Glo. Quā dure
punitur est de pct̄a grauiā in quoz
q̄ pena mortis p̄mittit pct̄m leue sc̄t
hois. Ille. preterea aliud in vitis pas
trum de heremita q̄ in deserto per an
nos lxx. fuit in maxima austeritate:
infirmus ad mortē: misit discipulū in
ciuitatē pro medicinis. Qui reperit
quēdam vsurariū mortuū: q̄ carantē
bus presbyteris. Subuenite sc̄i dei
merito sui thesauri. In manu dyabo
li est. Dū predicaret. Mutine: quidā
demoniacus sub altare sc̄i gemina:
ni adiuca⁹ fuit de multis inter alia:
quare non vexauit illū iā p̄tes dies.
R̄fidit. Qz associauimus quēdaz p̄m
cipē in inferno cū tripudijs r honore
Ad p̄positum. Discipulo reuertens ad
domū repperit p̄rem suū a leonibus
totū laceratū. Cepit p̄tra diuinā pui
dentiā clamare: r ipm̄ p̄sanum. Di
cens q̄ ille vsurarius cum honore rē.
Affuit angelus dī. Nō mireris: quā
vsurari⁹ hic suū recepit p̄m̄um pro
paucis bonis: qz. s. cum honore ad se
pulchriū defert. Sc̄tus aut̄ iste. p̄ cul
pis leuibz punit⁹ est hac morte. Cū
purgat⁹ est rē. preterea aliud exem
plum. Quidē heremita fuit q̄ i corde
suo admirabat de diuina p̄uidētia
cū boni tribularent: r mali rē. Ange

tas autem missus est illi. vt ei declararet diuina iudicia. Sequere inquit me frater mi. Cōduxit senē ad domū cuiusdā heremite quē inuenerunt laceratus a leonibus. Admirās heremita super hoc. Dixit ei angelꝝ. Vidisti p̄m̄ iudicium. veni ad sc̄m. Dixit eū ad aliū senē cuius domus erat sita supra mare: ip̄m precipitauit in mari et mortuus est. Cū senex iste fugere vellet tenens ipsū dixit illi. Venias ad tertiu. Uenerūt ad domū cuiusdā militis: q̄ eos recepit in nocte gratiose. Mane aut factu: dum puer huius militis eis vitam ostenderet: precipitauit ip̄m in aqua et mortuus est. Angelꝝ oīs ista declarauit. Primus heremita a leonibus laceratus rē. Longo t̄p̄e martyriū affectauit et deus ipsū exaudiuit: quia mori p̄misit ip̄m tali morte qua volebat. Sc̄s heremita quem precipitauit saluus ē. Quia si inpurisset iterū ad sc̄m redire volebat. O quot sunt q̄ cito moriunt et b̄n. Quia si vitam haberēt plura. plura mala facerent. Vñ Sap. iij. c. Raptꝝ est ne malicia mutaret intellectus eius. Tertius. f. illius militis precipitauit filiu: quia s̄n̄q̄ ip̄m haberet erat liberalis. nō effectus erat auarus. O quot sunt de istis Unde ip̄m occidi: vt ille rē. Iste asit edificat: deū glorificauit de tali visio ne angelica. Vñ petrus rauēn. in sermone. Ideo te punit. vt eterne mortis euadas interitū. Et sic p̄ prima rō. quare boni tribulant vt. f. p̄seruentur a penis purgatorū rē. Sc̄o rōne rē Cōclusio est Tho. in. xij. q. cxxxvi. ar. 1. Qd̄ patientia in aduersis maxime est custos oīm virtutum p̄seruans bonū rōnis. Assimilatur herbe hynule: q̄ q̄n non est bona rē. Comedit eū cocleari rabido rē. hugo de sc̄o victore. iij. li. de aia. Quosdā sciens deus in multis peccare posse flagellat eos in infirmitate ne peccent: vt eis vtilius sit frangi languoribus ad salutem: q̄ remanere incolumes ad damnationē. O quot mala p̄mitteren-

tur nisi essent tribulationes huiꝝ mundi. Et rō est: quia prosperitas huiꝝ mundi. est causa obliuionis proprie salutis. et oīm malorum. Deutero. xxxij. Incrassatus est dilectus meꝝ rē. Et O Curtius. Fragilitatis humane nimis in prosperis obliuio est. T. Lincius. lib. ij. de bello punico. Ferme existit vt sc̄e res negligentiam creent. Experientia patet. Annis elapsis in d̄no Buxiēsi. O quot choree. O quot festiuitates pluriū voluptatum. Sed postq̄ senserunt bella ducis calabrie dimiserunt omnia. Tribulatio ergo est causa bonorum. Exemplis patet. Primo de paulo. ij. ad cor. xij. Qui sepe orauit d̄m pro remotione stimuli carnis. Dicit Beda. Si paulus hac tentatione carnis fuisset de numero reprobatorū. Et de martha que. xij. annis furum sanguinis fuit inuit: vt dicit Amb. Que infirmitas ip̄am custodiunt a peccatis que non custodierant magda. q̄ fuit in croceis et meretrix rē. Et Dauid in tribulatione positus ab emulo suo Saule semper fuit bonus. Unde de seipso dicebat. Cantaversum. Tribulatio et angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est. i. causa tue meditationis. O quid dicemꝝ de Job. Qui habuit. vij. filios et. vij. filias: eius possessio fuit vij. milia ouium. iij. millia camelorum quinquaginta iuga bouum: quingente asine: ac familia multa nimis. Que oīs abstulit deus. Et p̄ demonē ipsū tribulauit qui Job tria mala intulit. Primo in substantia. ij. in filiis. iij. in persona sua et mulier q̄ ip̄m deridebat di. B̄ndic deo et morere. i. maledic: t̄n̄ ḡtas in oibus egit di. D̄ns dedit: d̄ns abstulit rē. Sit nomē d̄ni b̄ndictum. Ex his oibus dicit Alber. c. Visitatio tua custodiuit sp̄m meum. Sup̄ quo hiero in ep̄la ad paulam. Respice Job. O paula quāta sustinuit: et vide bis te nimis delicatam. Ecce quō tribulatio est causa bonorū. In q̄bꝝ v̄bis talis ponit conclusio. Qd̄ homo non

In festo

tribulatus est in pessimo statu dani-
 nationis. Et per oppositū in statu sal-
 nationis. Probat auctoritate et exem-
 plis. Primo auctoritate. Grego. lib.
 moralium. Continuus successus rez
 tēporaliuz eterne dānationis est indi-
 cū. Apoc. iij. Ego quos amo arguo et
 castigo. Et puerbi. xij. Qui peccat vir-
 ge odit filiu: qui autē diligit iustāter
 erudit. heb. xij. Quem enim diligit
 dñs castigat: flagellat autēz omnez fi-
 lium quez recipit: qđ si extra discipli-
 naz estis: cuius participes facti sunt
 ocs: ergo adulteri et nō filij estis. Su-
 per quo Aug. Si exceptus es a passio-
 ne flagelloz receptus es ab amore fi-
 lioz. Et lactā. in. v. lib. c. xxij. Deus
 homines p liberis habet: sed corrup-
 tos et vitiosos luxuriose et delicate pa-
 titur viuere: qz non putat emendatio-
 ne sua dignos. Bonos autē quos dili-
 git castigat sepius: et assiduis labori-
 bus ad vsuz virtutis exercet: nec eos
 caducis ac mortali-⁹ bonis corrup-
 pi ac deprauari sinit. Unde nemini
 debet mirū videri si pro nostris sepe
 delictis castigemur a deo: immo vero
 euz vexamur ac premimur: tunc ma-
 xime gratias agimus indulgentissi-
 mo patri: qui corruptelaz nostraz nō
 paritur longius pcedere: sed plagis
 ac verberibus emendat. Et quo in-
 telligimus nos deo esse cure: qm̄ euz
 peccamus: irascitur. Ille. ¶ Secun-
 do exēplo Cosme de medicis qui ha-
 bens podagras: cum filijs laurentio
 et iuliano dicebat eis: o filij mei si nō
 essemus in infirmitate cecidissetemus
 in multa peccata. Eccl. xxxi. Infirmi-
 tas grauis sobriaz: facit aīaz: p̄z scda-
 rō. ¶ Tercio rōne. et. Ut exemplum
 vobis det qđ sine his tribulationibus
 non possum⁹ ingredi paradisu. Et si-
 cut miles non recipit palliū nisi per
 p̄us hastiludat viriliter: vt dñ. C. de
 his qđ non expletis stipēdijs. l. ij. li. x.
 Stipēdiū qđ promittit militib⁹ non
 debet solui: nisi finita militia. Ita ser-
 uo dei nō dat coronā: nisi militauerit

prius in p̄senti seculo. Unde ap̄tus. ij.
 Thi. ij. Non coronabit: nisi qui. et.
 Act. xvij. Per multas tribulationes
 opz nos introire in regnū dei. Et xp̄s
 dixit filijs zebedei Math. xx. Calicē
 qđ em meū bibetis. Et hiero. ad Luc.
 stoichij. Quis sanctorū sine cerra-
 mie coronatus est. Abel iustus occiditur
 Abraham vxorem periclitatur amit-
 tere. Et ne in inmensuz volumen me
 extendaz: quere et inuenies singulos
 aduersa perpessos Salomon solus in
 delictijs fuit. e. forsitan corruit. Et au-
 gu. in. li. solilo. Venale habeo. Quid
 domine. Regnuz celoz. Quo semit⁹
 Paupertate regnuz. dolore gaudium
 labore requies: ignominia gl̄is: mox
 te vita. Ille. In huius figuraz. Ero.
 xij. Dñs adduxit pplm̄ suū in terraz
 p̄missionis per terrā petrosā: et sp̄no-
 saz. Et Augu. in. li. v. de ciui. c. xij. p̄-
 nit qđ romani fecerūt duo templa hor-
 nozis et virtutis: ita virgus vt nullus
 posset ingredi templū honoris: nisi p̄
 tēplū virtutis. Moral. Duo templa
 est p̄ns vita et futura: sed in tēplū ho-
 nozis vite eterne. non possum⁹ ingre-
 di nisi p̄us gradiamur per tēplū vir-
 tutis. Preterea katherina senensis pe-
 tuuit coronaz de spinis: vt in alia vita
 haberet de rosis. Qui hic paradisu
 hz in alio d̄necessitate habebit infer-
 nu. Post placebo. Sequit. heu me.
 Et qui habz in ludo plus de baculis
 et minus de denarijs vicit. In p̄posito
 Qui verberibus et tribulationibus.
 Exemplū Petri martiris cui in cel-
 la oranti apparuit bt̄a virgo comita-
 ra duab⁹ puellis sc̄tis. Cui loqueret⁹
 euz Petro martyre audite sunt a fra-
 tribus circumstantibus. Accusar⁹ est
 porz qđ feminas in cella haberet. Ob
 hec p̄cluserūt eū in camerā. Cuz cons-
 quereretur de innocentia sua crucif-
 xus eū allocutus est di. Et ego petre
 qđ feci. Enumera hic totaz vitaz xp̄i.
 Qui de celo descēdit. Qui uat⁹ in ple-
 pio. Qui miracula. Qui infamatus
 Et ego petre qđ feci. O mi iesu. O iesu

in cele. Quarto rōne rē. Augmen-
tantur scōꝝ merita in celesti palatio
Ubi sc̄ti cupiebant tribulari: et gloria
bantur in his. Ad Ro. v. Gloriamur
in tribulationibus. Et. ij. ad Corint.
xij. Libenter gloriabor in infirmita-
tibus meis. Quare hoc glo. Quia per
tribulationes xp̄o assimilantur. cui
assimilari est magna gloria. Eccli.
xvij. Magna est gloria: sequi dominū
Super quo glo. Magna est gloria sp̄o
se: assimilari sponso. Nichil gloriolū
reputatur. q̄ xp̄i portare opprobriū
Et sic patet secundum.

¶ Tertium dicitur. Rndet doctor para-
disi. Tho. i. parte. q. ix. ar. ij. Cuius de-
sit vniuersalis prouisor totius entis.
ad ipsius prudentia pertinet vt per-
mittat aliquos defectus esse in rebus
ne impediat bonū vniuersi pfectū
Si enim omnia mala unpedirentur
multa bona deessent vniuersa. Si nō
esset occisio animalium: non esset vi-
ta leonis. Non esset patientia mar-
tyrum: si non esset persecutio tyran-
norum. Ille. Practica: qz vt dicit phi.
x. Eth. Bonum q̄ro communius tan-
to melius. Si nō fuisset ade peccatū
nec xp̄i incarnatio: per consequēs na-
tura humana esset priuata xp̄i et ma-
tris presentia. Albertus in sequenti-
is: nec abhorres peccatores sine qui-
bus nunq̄ fores tāto digna filio. Si
non fuisset iude peccatū. nec xp̄i mors
per sequens nec sancti essent in pa-
tria: celoz aperta ianua. Si nō fu-
isset Decius: nec Laurentius. Si nō
fuisset Nero nec Petrus aut Paulus
martyrizati. Unde pretor suspendit
latronem ne bonum commūte conta-
minetur. Ecclesia tollerat meretrices
vt euitet maiora mala: quibus amo-
tis sequeretur qz fratres haberent
rem cum fororibus. Quot consobri-
ni cum consobrinis: nisi essent iudei qui
vsuras darent: quot essent christiani
qui hoc facerent. Ideo deus vt dicit
Tho. cum sit vniuersalis prouisor per-
tinet vt aliquos defectus permittat

ne impediat bonū vniuersi perfe-
ctum. Ad prouisorē vero particula-
rem non decet permittēre malum q̄-
tum potest: vt auctoritates supra alle-
gate dicunt. Oportet sapientem ordi-
nare rē. ¶ Ad scōm: quia iustus nō t̄-
punit malos: aut p̄miat bonos. Rndz
Tho. qz verum est. Justicia dei in pre-
sentiarū dormit. Si non punit malos
aut p̄miat bonos in p̄senti: ergo in
alia vita. Auctoritate pbatur hiero-
nymi ad Eusto. Difficile unmo impos-
sibile est: vt r̄ p̄sentibus r̄ futuris q̄s
fruat bonis vt ventrem hic et vbi
mentem impleat: vt de delictis ad de-
lectas transeat: r̄ in vtroq̄ seculo glo-
riosus appareat. Exemplum diuitis
r̄ lazari. Luce. xvi. Unus tripudiabat
in p̄senti: nec p̄ suis demeritis pu-
niebatur. ali⁹ pauper. nec p̄ suis me-
ritis puniebatur. Tamen post mors
tem vnus damnatur: alius factus est
saluus. Fili inquit Abrahaz recorda-
re: quia recepisti bona in vita tua. La-
zarus similiter mala. Unde patet re-
sponso ad rē. Legendam sanctoꝝ dic
breuiter tuo modo.

In festo omnium sanctoꝝ.
De gloria sanctorum: vel de
gloria paradisi.

Merces vestra
copiosa ē in celis. Mat
v. A fluuio eloquentie
et aureo pelago publico Cornelio sci-
pione. Nulla maior victoria vel sin-
gularior triumphus diffinit esse q̄ si
homo cognito presentem vitam non es-
se beatā neq̄ felicē sed subditā mul-
tis miserijs et calamitatibus vt ostē-
dunt nobis et indicant celoz eterno-
rum motus velox et infixus suspira-
ret ad illa bona eterne vite beate. Pro-
pterea vt vult philosophus. vij. Eth.
Natura maxime fugit triste r̄ appetit
delectabile. Et in lib. de bona fortun-
us. Appetitus naturalis naturaliter
Eiij